

89
-1-1
1983
SAL... VI

Romas Katoli baznīcas bīskaps

Jāzeps Rameāns.

(1886. - 1969.)

Jāzeps Rameāns sarakste ar dažādām
iestādēm un personām Latvijas Zelta pautājumā
Latvianu, angļu valodās.

1967. gads

21 lapas

VIIAS VALETS ARHĪVS
Nr. 1983
Apr. Nr. 1-11
Liela Nr. 68
68

L. gool. Biskopa kungs! 4.15.67

Tikko saņemama otra jūsu rakstie par
Anglijas valdības rīcību ar Latvijas velti.
Bet nu jau ar citu saturu!! Rakstam klat-
pielikta šī kārtība ar man nesaprotamu sa-
turu. Pēc pirmā raksta saņemšanas es
jums aizrakstīju, ka Latvijas Saeimas Pre-
zīdija, kā tas oficiāli ir pieņemts, raksti pa-
rakstīmi tikai ar Saeimas prezidenta vienā
parakstu, citi, kā šītu gadījumā olaju
deputātu lielparaksti ir lieki, nevajadzīgi,
tas var izteikt ka politiskos pāsrakstus
faisisamu, tāpēc arī jums prasīdaju, ka
savu parakstu nevaru dot. Krēbs tu var
būt pārpratus, kā kārlini minēts?
Nevaru iedomāties, kā var būt nosūtīts
resp. parādīties atklātā šīs šors raksts,
sastādīts bij manas lielparakstus, ar parakstu
ko es neesmu devis? ~~bet~~ Ja šis noticis
vaj noties, būsu spiests pasinot atklātā

per tota no. kuno un iepriekšmi-
nitas manas rīcības motīvus.

Labi labu, labi godalnis Priskips kungs
atvainot mani un man piedot par manu
rīcību. Manas godas es nevēlu ņemt da-
līšu spēki, kur mūsu laikus melnā grib
izmontēt politiskā kapitāla iegūšanai.

Es jūsu labi cieņu, atvīstā jūsu lielā autori-
tāti, visur jūsu atbalstītu, bet šķīstī me-
tus, kur jūsu autoritāti grib izmantot
personāliem nolūkiem.

Jūs patiesi cieņdams,

Ed. Hristovs

BP: JOSEPH RANCANS
357 MADISON AVE, S.E.
GRAND RAPIDS, MICHIGAN
U.S.A.

21

19 aprīlī 1967 gadā.

Loti godajamam Saeimas Deputatam
Edurdam Laimin kgm, 12 Ellsworth Ave,
Cambridge, Mass.

Dārgais Kolega,

Es aizsūtīju Jums Saeimas Prezidija rakstā protestu pret
Anglijas Valdības Premiera Harolda Wilsona rīcību un ligu-
miem ar Krievijas Sovietu Valdību, kas skar Latvijas Valsts
Zelta rezerves Anglijas bankā. Šo rakstu es aizsūtīju uz
Londonu uz Latvijas sūtniecību T. Ozolina kgm un tas jau ir
nodots Anglijas Valdības Premieram H. Wilsonam. No Jūsu vēstu-
les es sapratu ka pret tādu Saeimas Prezidija rakstu Jums
iebildumu nav, un to pašu ir darījuši arī citi deputāti kas
minēti Saeimas Prezidija rakstā.

Es redzu no Jūsu vēstules ka jums principālu domstarpību
nav un ka tāds protests bija izdarāms tagad bez politiska
trokšņa tikai tur kur tas ir vajadzīgs un tas var būt de-
rīgs musu Sūtnim Londonā un citur Latvijas Valsts interešu
aizstāvēšanai. Aizsūtīto dokumentu lūdzu paturēt savā arhīvā.

Vienā sūtījumā ar maniem dokumentiem atrasto postkartī bez
paraksta, kuru Jus nesaprotat un es arī nesaprotu uzskatīsim
to par pirma Aprīļa joku un skatīsim to par neesošu un
nebijušu .

Velreiz Jus sirsnīgi sveicu, novēlu Jums labu veselību un
sekmes darbos musu tautas labā, un Dieva svētību dzīvē,
Paliēku Jus augsti cienīdams,

Biskaps Jāzeps Rancāns, Saeimas Priekšsēža biedris
Biskaps Jāzeps Rancāns, Saeimas Priekšsēža biedris.

Laikrakstos vairākkārt parādījusies publikācija, ka Padomju Savienības Ministru Prezidenta Alekseja Kosigina apmeklējuma laikā Londonā, Anglijā, šajā pašā laikā - Viņas Majestates ķēniņienes valdības Ministru Prezidents Harald's Wilson's sarunu rezultātā ar Ministru Prezidentu Alekseju Kosiginu, labāku tirdzniecības iedzīvināšanai abu sarunu partneru valstu starpā, panākta vienošanās un pat noslēgts attiecīgs līgums par ilgi izstāvošiem nenokārtotiem parādiem-saistībām nokārtošanu starp abām līguma slēdzēja valstīm; un līgumā piedevām ietilpināts darījuma papildinājums ar no Padomju Savienības ar brutālu varu 1940.gadā 17.jūnijā okupēto Latvijas demokrātisko republiku (Latvia), un pārējās Baltijas valstis Igauniju (Estonia) un Lietuvu (Lithuania), un par Latvijas demokrātisko republiku, kas šē turpmāk lasams ar saīsinātu vārdu-Latvija, maksājuma nenokārtotām parādu saistībām - vienlaikus ar Ministru Prezidenta Alekseja Kosigina doto piekrišanu, Viņas Majestates ķēniņienes valdības Ministru Prezidents Harald's Wilson's, preteji visā civilizētā pasaulē pastāvošai un stingri sargātai īpašumu tiesību neaizskaramībai, zīmējoties uz Latvijas valsts maksājumu izstāvošām un nenokārtotām parādu saistībām ar Viņas Majestates ķēniņienes valsti Angliju, pēkšņi izlēmis ķerties pie Latvijas valsts zelta noguldījuma, un kādu zelta noguldījumu Latvijas valdība 1940.gadā pārveda no Latvijas uz Londonu - Anglijā, un pirmā sakumā nodeva Bank of England glabāšanā Latvijas valsts zeltu stienos apzīmogotus ar Latvijas valsts gērboni - Pavisam kopā Seši tūkstoši pieci simti piecdesmit trīsi (6553) kilogrami svarā un attiecīgā vērtībā. No šī zelta kopsvara, Trīsi tūkstoši seši simti piecdesmit pieci (3655) kilogrami svarā un attiecīgā vērtībā bija piederošs Latvijas valsts Finanču ministrijai. Bet pārējie Divi tūkstoši astoņi simti deviņdesmit astoņi (2898) kilogrami zelta svarā un attiecīgā vērtībā bija piederošs Latvijas valsts bankai Rīgā. Zelta lējums saturā ar 56.probi, un kilograma svars rēķinot vienu tūkstoti (1000) gramu kilogramā.

Sajā gadījumā patreiz nav nozīme runāt par to, cik lielā vērtībā Viņas Majestates ķēniņienes valstij Anglijas apilsoņiem bija īpašumi Latvijā, bet pienācīgi ir atzīmēt, ka to kopvērtība nestāda iespaidīgu parādu kopsumu Latvijas valsts nenokārtoto maksājumu daļā.

Padomju Savienība 1920.gada 11.augustā parakstīja ar Latviju miera līgumu un 1932.gada 5.februārī neuzbrukšanas līgumu, un saskaņā ar minētiem līgumiem PSRS bija apņēmusies ievērot Latvijas teritorijas neaizskaramību un suverinitāti uz mūžīgiem laikiem. Kam ir iespēja no arhīviem ieskatīties šo līgumu oriģinālos, ieteicams tos rūpīgi izlasīt). Šos minētos līgumus PSRS valdība parakstīja PSRS valsts un tautas vārdā. Šie līgumi civilizēto valstu starptautiskā forumā, neparedz tiesību atjaunošanu Padomju Savienības valdībai runāt nevienā darījumā un jebkurā lietā ar citām valstīm - zīmējoties par Latvijas valsts mantu un Latvijas tautu.

Padomju Savienības bruņotās varas ceļā izdarīto okupāciju Latvijā 1940.gadā 17.jūnijā un Latvijas republikas inkorporēšanu Padomju Savienības kopteritorijā, nav atzinusi pasaules varenākā lielvalsts Amerikas Savienoto Valstu Prezidenta Harry Trumana valdība un kādu neatzišanu ir rakstiski apliecinājis Valsts Departamenta sekretārs Džordžs Maršals (George Marshal) 1947.gadā 1.aprīlī. Šo ASV Prezidenta Harry Truman valdības deklarēto viedokli ir spēkā uzturējusi ASV Prezidenta D.Eizenhower'a valdība, to ir spēkā uzturējusi ASV Prezidenta J.F.Kenedy valdība, un šo viedokli joprojām uztura arī spēkā tagadējā ASV Prezidenta L.B.Johnson'a valdība.

Ari Viņas Majestates ķēniņienes Anglijas valdība ir visu laiku respektējusi Latvijas sūtniecību un tās diplomātiskos darbiniekus Londonā.

Patvarīgi iztirgo Latvijai piederošo
z e l t u

Neskatoties, ka Latvijai neatkarības gados ar Viņas Majestates ķēniņienes valsti Angliju bijas ļoti aktīva diplomatiskā sadarbība, un tapat pastāvēja aktīva tirdzniecības bilance, tagad pēkšņais Ministru Prezidenta Harald's Wilson's izrīcības veids ar Latvijas valsts zelta noguldījumu Bank of England, ir jauns pārsteidzošs varas akts, kas varas ceļā vienpusīgi un bez Starptautiskas Tiesas lēmuma-sprieduma, ir izpildīts, kādēļ šī rīcība ir pretlikumīga, tā nozīmē īpašuma tiesību ignorēšanu, resp. nepiederoša īpašuma piesavināšanos, un tā rada materiālu zaudējumu lietā, kas uz savstarpejās uzticības apliecinājumu bija parakstīts Latvijas valsts zelta noguldījuma nokārtošanai ar Bank of England Londonā.

Viņas Majestates ķēniņienes Anglijas valdība ir joprojām atbildīga par šajā raksta iepriekš minēto Latvijas valsts zelta noguldījumu Bank of England 1940.gadā Londonā, un ir atbildīga līdz tam laikam, kad Latvijas demokrātiskā republika būs atkal brīva un neatkarīga valsts, kad būs radīta konstitucionāla stabila un pilntiesīga valdība ar tiesībām un pilvarām atjaunot lietas izkārtošanu Latvijas valsts zelta noguldījuma atprasišanai no Bank of England, un vienlaikus arī nokārtot jau šajā rakstā aprādītā parādu saistību samaksu pēc faktiskās vērtības. Par jau rakstā aprādīto Latvijas valsts noguldījumu 1940.gadā Bank of England, vēlāk bija panākta vienošanās par to, ka Bank of England par zelta noguldījumu maksas zināmus procentus, kas arī skaitās Latvijas valsts īpašums. Līdz tam laikam, kamēr radīsies formāla lietas nokārtošana, Latvijas valsts ir ar zelta noguldījumu par Viņas Majestates ķēniņienes Anglijas pilsoņu īpašumiem, jau ka drošības garantiju pierādījusi, un Anglijas pilsoņi par saviem Latvijā esošiem īpašumiem zaudējumus necietīs. Bet tani pašā laikā arī Viņas Majestates ķēniņienes valdībai - varas ceļā nav tiesības rīkoties ar Latvijas valsts zelta noguldījumu Bank of England, tirdzniecības darījumos, kas ir Anglijas valsts iekšēja privāta lieta!

Labi pārzinot Latvijas demokrātiskās republikas 1922.valsts satversmi un ievērojot šīs satversmes 52.panta noteikumus par Latvijas Valsts Prezidenta un Latvijas Saeimas - Saeimas Priekšsēdētāja amata pienākuma attiecībām šī 52.panta nozīmē, ka arī ievērojot Saeimas kārtības ruļļa 23.panta nosacījumu par Saeimas Priekšsēdētāja un viņa pirma un otrā biedru darbības kārtību šī 23.panta nozīmē; Es apakšā šajā rakstā parakstījos Jāzeps Rancāns, ka Latvijas demokrātiskās republikas satversmes kārtībā pilntiesīgi ievēlēts Latvijas Saeimas deputāts IV Saeimā, un kas Latvijas neatkarības laikā bija pēdējā Saeima, un un savukārt šīs Saeimas pirmajā plenārsēdē no Saeimas ievēlēts par Saeimas priekšsēdētāja otro biedru, turu par savu pienākumu darīt atklātībai - lasītājiem ar publikāciju zināšanai šajā rakstā manus izskaidrojumus, paskaidrojumus, un sakarā ar lietu izteiktu manu prātestu Latvijas valsts zelta noguldījuma lietā 1940.gadā Bank of England Londonā.

Latvijas valsts 1922.g.satversmes kārtībā pēdējais likumīgi ievēlētais Valsts Prezidents Alberts Kviesis ir miris. Ari šīs satversmes kārtībā likumīgi ievēlētais IV Saeimas Priekšsēdētājs Dr.Pauls Kalniņš un pirmais Saeimas Priekšsēdētāja biedris Kārlis Pauļuks ir pēc apstiprināšanai zīnām - miruši.

Seklāt vēl janorāda pasaules uzmanībai, ka brutālās varas okupants Latvijā nemitīgi izdara administratīvo darbības iedalījumu pārkārtošanu, iznīcinot vecos vietu vārdu nosaukumus, un ar atkal un atkal jauniem vietu vārdu nosaukumu pārdevējumiem, pilnīgi aizber veco īpašnieku-īpašumu tiesību dokumentāciju, lauku dzīves vietās, kur viensētas un agrāki glīti iekoptie lauku īpašumi piedeva apkārtnes krāšņumu

Patvarīgi iztirgo Latvijai piederošo
zeltu

tur tagad nerūpīgā apkopšana arī plānveidīgi agrāko viensētu noārdi-
šana ir posta nesošs nemitīgs sniegums. Tapat Rīgas Daugavpils posmā uz
Daugavas ar vairāku elektro enerģijas spēkstaciju jaunbūvi, un kāda re-
zultatā Daugavā tiek radīti lieli ūdensuzkrāšanas ezeri, un šajā stāvok-
lī pilnīgi izposta visu dabas skaistumu un krāšņumu abos krastos gar
Daugavu. Un no jaunbūvētām spēkstacijām galvenos labumus atkal uzkun-
dzēti izmantos galvenokārt Padomju Savienība krievu zemes teritorijas
apkalpošanai. Tie cilvēki, kas ir apmeklējuši Latviju, ir neapstrīdami
atveduši ziņas par Latvijas okupanta nedarbiem, kurā notiek Latvijas
Tautas izlaupīšana un apspiešana nabadzībā. Kurā notiek pastiprināta
rusifikācija ar nemitīgi ieplūdinātu krievu elementu. Kurā notiek lat-
viešu jaunatnes sistematiska izsūtīšana uz tāliem Krievijas apgabaliem.
Notiek arī vēl citas kļiedzošas lietas, un visu kopā ņemot nevar klusēt
klusēt ar vienaldzību par to Latvijas lielo postu, kas draud Latviju
nobīdīt pie jautāšanas zīmes!!!

Šis iepriekš rakstā aprādītais apskats lai aizsniedz visur tur, kur šo
brīdi dzīvo Latvijas pilntiesīgi pilsoņi.

Biskaps Jāzeps Rancāns

Biskaps Jāzeps Rancāns
Latvijas demokrātiskās republikas
IV Saeimas pr-taja otrais biedris

1967. gadā "10" Martā

Latvijas demokrātiskās republikas tā laika IV Saeimas pr-taja otrā
biedra biskapa Jāzepa Rancāna, šajā rakstā izteiktiem izskaidrojumiem,
paskaidrojumiem, ka arī publiski celtam protestam par Latvijas valsts
zelta noguldījuma lietu 1940. gadā saistībā ar Bank of England Londonā,
Mēs apakšā parakstījušies Latvijas demokrātiskās republikas 1922. g.
valsts satversmes kārtībā kā likumīgi un pilntiesīgi ievēlēti Saeimas
deputāti Latvijas IV Saeimā, un ka tajā laikā darbojošies Tautas vēlēti
pārstāvji apstiprinot atzinumā pievienojamies raksta teksta saturošai
publikācijai.

Kā tā laika Saeimas deputāti:

- 1)..... *Bruno Kalniņš*
Dr. Bruno Kalniņš
- 2)..... *Visvaldis Sanders*
Dr. Visvaldis Sanders
- 3)..... *Jānis Teriņš*
Jānis Teriņš
- 4).....
Eduards Laimiņš
- 5).....
Voldemārs Bastjānis
- 6).....
Aloīzs Budže
- 7).....
Jānis Lejiņš-Leja

1967. gadā.....

Pēc tam, kad visi būs šajā raksta parakstījušies,
raksts tiks nodots publicēšanai

0- 6

TELEPHONE: BELGRAVIA 2564
TELEGRAMS: "LATLEGATIO, LONDON, S.W.1"

LATVIAN LEGATION,
87 EATON PLACE,
LONDON, S.W.1

1967.g. 13.aprīlī.

Ekselence,

Saņēmu Jūsu 7.aprīlī sūtīto ierakstīto ap-
loksni, kas pienāca pilnīgi vaļā. Vai tā bija tīš-
prāt atplēsta, vai arī pastā visgarām gar augšējo
malu atplīsusi, to nevarēju konstatēt. Uzkrīta, ka
iekšā neatradu nekā man adresēta, ka vienīgi otru,
vaļēju, premjēram Vilsonam adresētu aploksni, ar
Jūsu vēstuli viņam. Sūtījums saturēja arī lieku
norakstu no premjēram adresētās vēstules.

Lai arī, kā jau minēju, nebija nemazākā tie-
ša norādījumu, tad tomēr pieņēmu, ka Jūs sūtījumu
bijat adresējuši man ar nolūku, lai es premjēram
adresēto vēstuli nogādātu pēc piederības. Ar speciā-
lu ziņnesi tā šodien tika nogādāta uz premjēra
mītni, 10 Downing Street, un tur nodota. Lieko
kopiju pagaidām esmu paturējis pie sevis zināšanai.

Ar patiesi dziļu cieņu

Jūs
T.V. Ozols

Augsti godājamam

Bīskapam J.Rancāna kungam,
357, Madison Avenue, S.E.,
Grand Rapids,
Michigam - 49503,
U. S. A.

4

Pauls Reinhardš

18, Darnley Street,
Gravesend, Kent.
1967.gada 18.martā.

Ļoti cienītais Bīskapa kungs,

Atļaujos izmantot šo gadījumu lai uzrakstītu Jums arī dažas rindīņas sakarā ar angļu valdības nodomu pārņemt Baltijas valstu zeltu 5,7 miljonu mārciņu vērtībā lai atlīdzinātu Anglijas pilsoņiem zaudējumus, kas tiem radušies ar Paē. Savienības viņu īpašumu nacionalizāciju okupētajās zemēs.

Esmu par to nosūtījis plašu ziņojumu BPLA pr-se-dim prof. P.Lejiņam un arī sūtnim Spekkem, lūdzot P.Lejiņu man atsūtīt informācijai BPLA protesta tekstu ko saņēmis gan vēl neesmu.

Alfr. Bērziņš ir griezies pie manis dēļ padoma ko viņš, kā pēdējās brīvās Latvijas valdības ministrs lai dara. Ieteicu viņam katrā ziņā savu protestu premjēram Wilson'am iesūtīt.

Bruno Kalniņš to jau ir izdarījis Latv. soc.dem. partijas vārdā.

Man liktos, ka Jums, kā bij.demokratiskās Latvijas Saeimas vice-priekšēdim arī vajadzētu premjēram Wilsonam savu nožēlu par šo arbitrāro lēmumu izteikt. Praktiski ņemot, angļu valdībai šādam solim ir jādabon Parlamenta sankcija īpaša likuma veidā, jeb arī "Order in Council" (t.i. valdība plus karāliene) veidā, lai

zeltu varētu "pārskaitīt" Anglijas zelta krājumos. Ir maz ticams, ka valdībai neizdotos šādu Parlamenta piekrišanu dabūt, jo arī starp konservatīvajiem ir daudzi, kas vēlas atlīdzības izmaksu saviem draugiem panākt.

Mūsu Chargé d'Affaires Londonā kungs T.V.Ozoliņš (tāpat kā Igaunijas sūtnis A.Torma) ir izteikuši savu protestu Foreign Office'ā Ziemeļu departamentā un viņiem esot pateikts, ka tas nenozīmējot Baltijas valstu inkorporācijas atzīšanu no Anglijas, bet ka zelta jautājums neesot viņu kompetencē (t.i. Ziemeļu departamentā). Tā tad atliek tikai pats Prime Minister's The Right Hon Harold Wilson.

Es būtu Jums pateicīgs ja Jūs man atrakstītu savas domas. Protams, es labprāt esmu Jūsu rīcībā ja Jūs vēlētos vēl kādus paskaidrojumus, vai padomu.

Ar labākiem novēlējumiem

Jūs patiesi cienot

Jūsu

LATVIJAS SOCIĀLDEMOKRATISKĀ STRĀDNIKU PARTIJA

THE LATVIAN SOCIAL DEMOCRATIC WORKERS' PARTY

Stokholmā, 1967.g. 28. martā

Ļoti cienītais biskapa kungs!

Athildot uz Jūsu š.g. 10. marta vēstuli, ziņoju, ka to parakstīju un nosūtīju tālāk Teriņa kungam.

Gribu tālāk piezīmēt, ka satura ziņā pēc maniem ieskatiem ir jāstrīpo beigu rindkopa, jo tur iet runa par citām lietām un nevis par zelta konfiskāciju. Nav lietderīgi šoreiz runāt par to, kas neattiecas tieši uz zelta lietu, un bez tam tur ir arī dažas faktiskas nepareizības.

Ievada tekstu (t.i. pirmo rindkopu) atzīstu par pārmērīgi garu, tas katrā ziņā īsināms.

Izteiksmes ziņā būtu jāsvīturo nevajadzīgos etiķetes vārdus, kas atstāj komisku iespaidu. Visas sūtniecības Anglijā ir akkreditētas pie karalienes, bet tādēļ jau nav protesta rakstos jārunā par "Viņas majestāti" u.t.t.

Protesta valoda ir neskaidra un nelatviska, tādā veidā to publicēt nebūtu iespējams. Tā ir valodnieciskā ziņā stingri labojama.

No Jūsu vēstules iznāk, ka Jūs negribētu šo protestu iesniegt Anglijas ministru prezidentam, kas jau itkā esot formāli sarāvis diplomatiskās attiecības. Tas nu nav noticis. Protestam var būt vienīgi nozīme, ja to iesniegtu Vilsonam un pēc tam publicētu Latvijas presē, t.i. trimdas laikrakstos. Publicēt šo protestu vienīgi latviešu laikrakstos nav nozīmes, jo latvieši taču visi ir pret zelta piesavināšanos. Ja mēs šoreiz neprotestēsim pie angļu valdības, tad izradīsīm ārkārtīgu mīkstčaulību un stāvokļa neizprašanu. Mūsu kā Latvijas tautas vēlētu pārstāvju svēts pienākums ir iesniegt protestu tieši Vilsonam.

Patiesā cieņā

Jūsu

Brūno Kalniņš
Brūno Kalniņš,

9

Augusts godatāi Kungs Prezident!

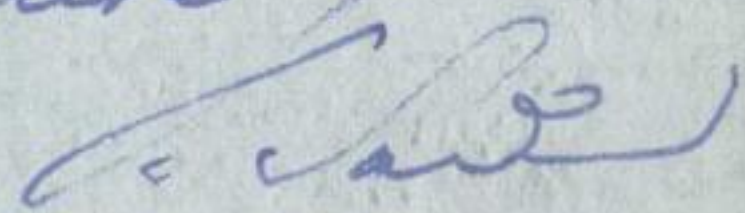
Noorits luv adaxal, luvā sordito protsto
ar savu protsto.

Leppinā ar to satoru arnu vienā pretis.
Doneja, ka visu deputātu vidokļ- var būt tikai
no luv precizitāij.

Cerā, tāt varam tiksimis, jo grību būt
Gu-Rapido pie Riethinā, Līnainā un citā
un tēd ar luv spualitē.

Ar draudīgā dūcām

lūg

87 Viching

1947. 28 mart

Fasberdust!

10 Downing Street
Whitehall

April 14, 1967

My Lord Bishop,

I write on behalf of
the Prime Minister to thank
you for your letter of
April 7, which is receiving
attention.

Yours sincerely,

R. Power.

BRITAIN BUYS FROM YOU
BUY FROM BRITAIN TOO

MAILER'S ADV.

The Right Rev. The Lord Bishop Jazeps Rancans of Latvia,
375, Madison Avenue, S.E.,
Grand Rapids,
Michigan 49503,
United States of America.

10, Downing Street,
Whitehall.

0-
1967.gadā "15" Aprīlī

12

Ļoti godātam T.V.Ozoliņa kungam
Latvijas sūtniecības lietvedim
87 Eaton Place,
London, S.W.1.

S.g.7.aprīlī, jums ar gaisa pasta ierakstītu vēstuli nosū-
ju manu iesniegumu Ministru Prezidentam Harald Wilson kmg
Londonā. Iesnieguma saturs par Latvijas valsts zeltu Seši
tūkstoši pieci simti piecdesmit trīs kilogrami kopsvārā,
kas ar Latvijas valsts valdības rīcību nodots Bank of
England Londonā glabāšanā ka noguldījums, - lietā.

Lūdzu man paziņot, kādā datumā jūs manu iesniegumu
nogādājat adresātam.

Jūs sveicinot;

Biskaps Jazeps Rancāns
Biskaps Jazeps Rancāns

Latvijas IV Saeimas Pr-tāja
vietnieks otrais biedris

Ļoti godātam
T.V.Ozoliņa kungam
Latvijas sūtniecības lietvedim
Londonā

COTTON FIBER CONTENT

13
British Embassy,
Washington, D.C.

1st June, 1967.

Dear Bishop Rancans,

You wrote recently to Prime Minister who has asked me to acknowledge your letter on his behalf and to say that your views have been noted.

The position of the British Government regarding the matters you raise may be summarised as follows:-

- (i) The British Government's position on recognition is unchanged. They recognise the incorporation of the Baltic States in the Soviet Union de facto but not de jure.
- (ii) In the present situation the British Government do not regard any specific authority as being competent to represent the Baltic States.
- (iii) The British Government consider that the path to a general European settlement must be through the gradual establishment of confidence and mutual understanding.
- (iv) The advice available to the British Government indicates that there is no foundation for suggestions that the claims settlement is in any way illegal. It is not possible at this time to give more details than were given in the communiqué following the Soviet Premier's visit to London in February.

Yours sincerely,

C. F. Hill

LATVIAN PARLIAMENT
PRESIDIUM

April 7, 1967

Honorable Harold Wilson
Prime Minister of Great Britain
London, England

Honorable Sir:

In 1940 the government of the Republic of Latvia, having entered into an agreement, which was later amended, with the Bank of England and based upon said agreement transferred certain gold from Latvia to England which was deposited in the Bank of England. This was a total of six thousand five hundred fifty-three (6,553) kilograms of gold, of which three thousand six hundred fifty-five (3,655) kilograms was property of the Ministry of Finance of Latvia and two thousand eight hundred ninety-eight (2,898) kilograms was owned by the Bank of Latvia. The deposited gold (6,553 kilograms) had an assay mark of 56 and the gold bars were stamped with the Seal of the Republic of Latvia. One kilogram of gold was to be equal to 1,000 grams.

After the above gold was deposited in the Bank of England at London for safekeeping, the Soviet Union on June 17, 1940, by brutal act of force imposed a military occupation on the Republic of Latvia which is still existent and this occupation still signifies the brutal and illegal dictatorship on the Republic of Latvia. Due to this, Latvians and the people of Latvia are not able at this time to represent themselves either in a forum of law of the Republic of Latvia or in any forum of international law.

The gold in the above mentioned value and quantity has been held by the Government of England until such time as it would be possible for both parties participating in the signing of the original agreement to act upon this agreement in a formal and lawful manner.

According to various newspaper articles, the Prime Minister of the Soviet Union, Alexei Kosygin, visited England in February, 1967, and has had various conferences with you in reference to this gold deposit. The newspaper articles state that you as Prime Minister have entered into negotiations with Prime Minister Alexei Kosygin and as a result of these negotiations, the above mentioned gold of the Republic of Latvia has been expropriated by the Soviet Union. If this is true, then such

15

LATVIAN PARLIAMENT
PRESIDIUM

Honorable Harold Wilson

-2-

April 7, 1967

action was strictly illegal, contrary to the original agreement and for the expropriated value of this gold Her Majesty's Government is still responsible.

I would also like to call your attention to the fact that on August 11, 1920, the Soviet Union signed a peace treaty with the Republic of Latvia. Thereafter, on February 5, 1932, the Soviet Union signed a non-aggression treaty with the Republic of Latvia. According to both of these treaties, the Soviet Union had assumed responsibility of respecting the integrity and the sovereignty of the Territory of the Republic of Latvia forever. Because of these treaties the Government of the Soviet Union is unable legally to represent Latvia and the people of Latvia in any juridical act.

Based on the above mentioned reasons, I desire to enter a strong protest of your actions. I am authorized to enter this protest by the following legally elected representatives of the last - Fourth Parliament of the Democratic Republic of Latvia:

1. Representative Bruno Kalniņš
2. Representative Jānis Teriņš
3. Representative Visvalds Sanders
4. Representative Voldemārs Bastjānis
5. Representative Eduards Laimiņš
6. Representative Aloizs Budže
7. Representative Janis Lejiņš-Leja
8. Representative Augusts Lūkins

Respectfully yours,

Bishop Jāzeps Rancāns
Deputy President
Presidium of the Fourth Parliament
of the Democratic Republic of Latvia

357 Madison Ave. S.E.
Grand Rapids, Michigan 49503

Madison Avenue S.E. 1967.gadā "10" Martā
Grand Rapids, Michigan
U.S.A.

Ļoti godātam

Dr. Bruno Kalniņa kungam

Zviedrijā

Noraksts: Ļoti godātam

Prav. Dr. Visvaldis Sanders kungam

Vācijā

Ļoti godātam

Prav. Jānis Teriņa kungam

Zviedrijā

Ļoti godātam

Eduards Laimiņš kungam

Bostonā

Ļoti godātam

Voldemārs Bastjānis kungam

Bostonā

Ļoti godātam

Aloizs Budže kungam

Toronto, Kanadā

Ļoti godātam

Jānis Lejiņš-Leja kungam

Toronto, Kanadā

Ļoti godātais

Br. Kalniņa kungs,

Ar manu vēlēšanos, viens no mūsu kolēģam, kas savā laikā strādāja LV Saeimas budžeta komisijā, un ir ļoti kompentents par lietu, ka redzēsiet no raksta teksta satura, izgatavoja šo rakstu, ko nosūtu jums trijos eksemplāros, no kuriem divi ir parakstami ar jūsu un Teriņa kunga parakstiem, pēc kam sūtīt ierakstītā gaisa pasta vēstulē tālāk Sanderam kungam uz Vāciju - parakstišanai, ko tad atsūtīt man atpakaļ atkal tālākai sūtišanai dēļ parakstiem. Visiem rakstā minētām personām noraksti tiek nosūtīti ieskatam, lai būtu lietas kursā.

Ši raksta autors ari izteica vēlēšanos, lai jūs vēl pārbaudot un salīdzinot lietas kodolu. Un ja gadījumā ko jūs atrastu citādi, tad lūdzu izgatavot rakstu divos eksemplāros, un parakstitus virzīt tālāk. Ši raksta autors lasījis Amerikā-Latvija 4. tā marta numurā, kur publicēts A. Klives protesta raksts Harald'am Wilson'am Londonā, atrod ka A. Klive ar savu protestu esot pārsāvis par stripu. Jo kāda tad eso vajadzība lietā ar Bank of England, bazunēt ar Latvijas bankas bilanci visā visumā. Darišana vienīgi par konfiscēto zeltu ar valdību, ka tas pateikts rakstā.

Diplomatiskiem darbiniekiem neesot šajā lietā nekāda nozīme iesniegt diplomatisku demaršu: Pirmkārt aiz diplomatiskiem pārstāvjiem nav formēlas neatkarīgas valdības, un otrkārt Premjers Harald's Wilson's jau izpēlējis ricību, kas nozīmē formēlu diplomatisko attiecību sa-
raušānu.

Bet šī raksta autors šoreiz ļoti saskata vajadzību un ka stiprāko trumpi izspēlēt galdā - publikāciju pēc satura, ka jūs redzēsiet šī raksta formulējumā un vienīgi ar valsts konstitucionāli tiesīgām amata personām, vismaz de-jure nozīme. Ši raksta autors saka, ka pēc premjera H. Wilson'a ricības, nabags taču vairs pie lorda pilsdurvim nevarot klanīties ar iesnieguma protestu, kas istenībā nozīmētu pazemīgi klanīties, un pie ar panakumiem nekādiem. Bet publikācija katrā

aizsniegt vajadzīgās vietas, un moraliskā iedarbība būs ar zināmu reakciju un tas šo brīdi tas ko varam darīt. Bet ja liktenis reiz lems runāt oficiālu valodu, tad tagadējais izkārtojums visai labi noderēs lietas kōdolā. Ši raksta autors piezīmē par to, kāpēc rakstā ir bijusi vajadzība ievērot zināmu etiķeti un proti tapēc, ka savā laikā Latvijas sūtņis Londonā bija akreditēts vienīgi pie ķeņiņa un ne pie valdības. Tas toreiz protams bija kļūdā. Taču tagad to vairs nevar labot.

Bez tam vēl atzimes papildinājumu raksta teksta saturā. Šo variāciju ir devis formēli pats Kosigins ar savu nekaunīgo prasību rupjam darijumam. Tapēc arī vietā vēl mazliet savienot draudīgo ainu no Latvijas dzīves stāvekļa pagātnē un tagātnē.

Ceru, ka ar publikācijas raksta tekstu iepazīstoties, un papildām ar šē pievestiem sīkakiem paskaidrojumiem, jums būs lietas kurs labi pārskatams, un varesiet taisīt savu slēdzēnu vai iet šajā formā, jeb vai jūs atradīsiet vēl labāku formu šīs lietas iedzīvināšanai.

Ar patiesu vienū

Biskaps Jāzeps Rancāns
Biskaps Jāzeps Rancāns

Anglija iztirgojusi Baltijas valstu zeltu

Igaunijas, Latvijas un Lietuvas zelts kopsvarā	460,220 unces
Latvijas zelts 6553 kilogrami.....	<u>262,120 unces</u>
Igaunijai un Lietuvai	198,100 unces

Latvijas zelts bija 56 probe.

Kādā probē ir bijis Igaunijas un Lietuvas zelts nav zinams. Taču zelta sastāva probes saturā noteikt tā ir apzīmē zelta īsto vērtību, kam kursa vērtībā ar vienpuseju nocenojumu nekad nevar pareizi noteikt zeltā patieso vērtību!

21. maijā 1967., Toronto.

18

Dorģainis Ekselence,

Jūsu vēstuli un divus īnīsynofuma nūrodo-
tus Latvijas zelta līta sajēma, paldies, Viņu īnī-
synofuma nūrodošu aizsūtēju bejūdam Sacilmas
deputatam J. Lejnagā, bet ūtru nūrodošu per-
tureju sev. Īnīsynofuma ^{pirasti} fakti un paskaidro-
sumi, mīnolejami ir vīta, ar vīss īnīsynofums
ir vīta, bet pēc mūnom dūmoma va sepi nāmī-
nēt daugors jūdīnu īsmontōtōm. Vū okupāti
dora Latvija, tīsi cīto jautōsums un jūn tūma
varāta ir cīta vīta un cīta vērsim. Īnīsyno-
fuma tūdalu, xer ir rēma par daugoras
spontacyon, varāta strīpēt.

Ekselence, Toronto dēvoj' nel vīss bejūdam
deputats, tīp bejūta Augusts Lukins, jō adrese:
434 Shaw St., Toronto 3, Ont., Canada.

Lūti Jums pateicim' par apveikumu.
Dorģainis Ekselence, Jums pīcērgs Kristus Augim,
Cilsonos Statkus.

Jūsu Aloizs Būdže

119

Bostonā, 1967, 26. martā

Ļoti god. Exelence!

Jūsu - Bruno Kalnina adrešetās vēstules novaksta - lieta ar prielikumu (Paskaidrojumi, etc.) saņemta, bet laiks to nesaprot: vai „Paskaidrojumi” ir domāti kā iesniegums angļu kunģiem vai tikai kā paskaidrojums latviešiem visā pasaulē? Man šķiet, ka tādā veidā, kā tas uzrakstīts, tas neder ne vienai ne otrai vajadzībai. Angļiem las par garu ar protestam vajadzīgiem pierādījumiem (skuma paragrāfi) un aizstāvības nosaukumiem, bet sekroploks latviešu valodas dēļ (šis nepareizs, Angļi valdnieki latviski nesauk par Keniņiem, bet karalieni) to nevar dot arī laikrakstiem iespējamai. Lasiņāji brīnīties, kas tie par deputātiem un Latvijas aizstāvjiem, kas paši jau aizmirsuši latviešu valodu. Šo iemeslu dēļ jau vien „Paskaidrojumi, etc.” parakstīt nevar.

Bez tam - Bruno Kalnins jau ļoti nosentis, pat asi, protestējis socialdemokrātu partijai vārds un uzdevums, un šķiet man, otro protestēt nevajadzētu. Katrs gods man ar Br. Kalnina jāsajūtas. Aizrakstīju viņam vēstuli, bet atbildes vēl nav. Nēģība lieta volēnat, ja Jūsu protests būtu ļoti vajadzīgs, un tāpēc šķērso Jums šo vēstuli rakstīt.

Pēc manām domām, būtu ļoti labi, ja Jūs īsa - telegrafiska veidā iesniegumā - protestētu kā Latvijas pēdējā, demokrātiskā parlamenta (Saeimas) priekšsēdētājam (ja priekšsēdis Dr. P. Kalnins mirst). Nebūtu jau slikti arī tādā pašā atsevišķā vai kopīgi parakstītā deputātu parakstā, iesniegumā.

Jūsu vēstuli dep. E. Laimonam nogādāju tūlīt. Viņa adrese ir šāda: 12 Ellsworth Ave, Cambridge - Mass.

Mīli sveicinot un visu labu vēlēt

Jūsu V. Bastjānis

4.7.67

Ļoti cienījamais Bīskaps kņs.
 Izkūļas piedasānu par jūsu izveicinānu, bet
 tas ir sakarā ar parakstīto no jūsu protesta
 rakstu par zeltu. To šis raksts manas neatlas,
 varbūt pietieci atgriešanās p. manas nodarīto pāve-
 slību. Tāpēc domāju, ka rakstam jābūt no
 jūsu izzi, ka oficiāli augstākai amatā per-
 sonai. Cita („no 100 deputātiem) parakstī izzi
 „atskaidīs” jūsu personas vērtīguumu, tiem var
 atbrāvēti nekādas nozīmes, bet tie gan „ot” pē
 pasmeklams izzišanos. Tāpēc es atskos savu
 parakstu zem tā dot.

Bez tam raksta saturā neatieciņi sastā-
 dīts, garbniecis, udeņais, piersīnāts ar ne-
 vajādīgiem sīkumiem. Jā tas elements Anglijas
 amatā personam tajā publicētā, tad nesapro-
 tami, neapziņi no protesta par zeltu atsevi-
 ņānu pīriet uz nodarīto pāvestību Latvijas
 tautai no Pad. Savienības. Tas tur uz Angliju

neatklieens, Beidgot - beidgotamais tekums:
„Šis iepriekš rakstā aprādītais apraksts
lai arī sniegt visus visus tāt, kur so brīdī
drīvo labrīgas pītubierīgi pilsotī paraststīeti!!
Tas izklaušās pēc vienkāršās proklamācijā,
padarā rakstā vēl gandrīz vājī snīeklīgā.
Turēgu pat pīnīkumā izlēt tātā do-
mas, darīgu to, snīkān jūtā aīetīpānēu.

Pabereu pōtīetī jūtā aīetīpānēu

Ed. Laimis.

Vanagu Kārlis

Vai tikai māņu brīvība?

Vai tad tagad mums ir divas Latvijas? — izbrīnā taujā tie, kuņus pārsteigusi nosliece vēl nesēnajos „stingrās stājas cīnītājos”, kas tagad ieskata, ka Rīgā, 4. maijā nosimulētais Latvijas „neatkarības atjaunošanas” akts, esot respektējama mūsu 1918.g. 18.novembra brīvās, patstāvīgās un neatkarīgās Latvijas Valsts faktuāla atdzimšana! Maskaviešu tiranijas gadu desmitos iebiedētā un apspiestā latvju tauta to gan apsveica ar jūsmīgu eiforiju, neaptverot, ka visas šīs mātīgās izdarības norit Kremļa perestroikas dižplānos. Pēc asi norātām neatkarības atjaunotnēm Lietuvā un Igaunijā, rinda bija pienākusi arī Latvijai, ļeņinskā modrībā ieturot to pašu pakāpenisko kārtību, kādā 1940.g. mūsu zemes tika netiesīgi iekļautas Ļaunuma imperijā. Politiski maskaviešu cieši uzraudzītajās un militāri smagi okupētajās Baltijas valstīs, izmanīgi pieļaujot to brīvības simbolus, valstiskuma „nodeklarēšanu” un pat savas „neatkarīgas” pseudo-valdības, Kremļa pragmatiskie reālpolitīki nobriedināja sev iespēju ar illuzorisko „neatkarību” un pseudo-pašpārvaldi, nodrošināt plašāku kollaborāciju pašreizējā status quo leģitimācijai, māņu valdības juridiskai atzīšanai un šo niķīgo trīs „jaunāko padomju republiku” nomierināšanai Mātes Krievijas klēpī ar pievilcīgām līgumisku privilēģiju paiņiņām Vissavienības konfederācijas ielokā. Gražīgā pretņurdētāja Lietuva jau dabūja sāpīgu morālu un fizisku pērienu. Āpsolījās pagaidām vismaz 100 dienas, vairs nespārdīties... „Neatkarīgās Latvijas valdība” jau gan tūlīt sametās kūkumā. Oficiāli piedalījās okupācijas kaņaspēka parādē, dabūja arī izjust, ka īstie kungi ir tie, kas norīkoja i kadetus AP šturmešanai, i čekas gvardiju to atvairīšanai. Visai šai „neatkarības deklarācijas” operetei bija gan valdzinoša mūzika, taču pelēkā ikdiena ir skarbāka, kad Lielais Brālis joprojām visu noteic, visus uzmana. Pēc komunistu Kauna mūķa sagraušanas Berlīnē, Baltijas valstu netiesīgās inkorporācijas neatzīšana rietumos Kremļa cāriem nedod mieru, jo 1918. gada Latvijas valsts de jure pastāvēšana nozīmē, ka tur visa padomju sistēma un iestādījumi, kā arī tie sevi ar okupantu svētību nepārkrustītu, arī ar netiesīgajām (svešām) balsīm ievēlētā Augstākā Padome, okupētajā zemē nav tiesiska. Tas tad nu arī izskaidro visas Kremļa inspirētās un pieļautās aktivitātes ārzemēs, kuņu vienīgais nolūks tur radīt iespaidu, ka ar komunistiem piesātinātai „atjaunotās, neatkarīgās Latvijas” valdībai tiešām ir reāla, suverēna un patstāvīga valsts vara.

Patiesībā aiz „neatkarības” dekoratīvajām aizkulisēm, ko veikli uzcēlis „atjaunotās Latvijas” komunistiskais pre-

zidents Gorbunovs, joprojām visur manāmas neapslēpjāmās okupācijas varas važas. 1940. g. 21. jūlijā triju Baltijas valstu nelikumīgie „parlamentī” vienā laikā nolēma izpildīt Maskavas draudpilnos norīkojumus un savas zemes „nodeklarēja” par „Padomju Sociālistiskajām Republikām”. Kremlis zina gan, kālab tagad viņa tanku aizsegā tās sevi atkal nodeklarē atpakaļ par neatkarīgām republikām. Bet Lietuvas Prunskienei „vēsturiskā” 1940.g. 21. jūlija atgādināšanai tieši 21. jūlijā bija atkal jāpakniskē Kremlī Gorbačovam...

Nebrīnīsimies, ja šis lielais ciniķis 5. augustā uz Kremlī izsauks ļodzīgo biedri Anatoliju Valeriānoviču, lai tam savukārt atgādinātu, ka pirms 50 gadiem tanī dienā Cara troņa zālē, Kremlī, Latvija visžēlīgi kļuva par padomju 15. republiku, visus šos gaņos gadus bagāti baudot sociālistiskās brīvības, tiesības, augsto padomju kultūru un saimniecisku uzplaukumu...

Vai ilgi vēl jāgaida, līdz arī trimdas liberālais spārns attapsies, ka tēvzemē pret okupantiem un apartičkiem viņu paspārnē ir dzīva opozīcija, kas mums saprātīgi būtu jāatbalsta? Vai nav savādi, kamēr ASV Baltais nams jau ir ceļa jūtīs uz oficiālu sadarbības ar Gorbačova opozicionāru Jelciņu, mūsu šiverīgie šeit pat neuzklausa turienes pretestībnieku kritiku par gubernatora Gorbunova izdabīgo un padevīgo „diplomātiju”? Nosodāmi, ja kritizētājus mēs saucam par „šķeltņiekām” — cik tad vēl nesēn Gorkija ielas gaišie spēki līdzīgi strostoja Daugavas Vanagus u.c. stingrās stājas patriotus?

Savādi arī, ka dzimtenes mātīgo norīšu labestīgā izbungošanā pie mums paliek nesadzirdētas brīdinājuma balsis no Latvijas Nacionālās Neatkarības Kustības (LNNK) sargu torņiem, ka Augstākā Padome (AP) 4. maija meistartiķis, pasludinot neesošās neatkarības „atgriešanos”, patiesībā neesot nekas vairāk, kā tikai „Padlatvijas pārgērbšanās! Tas lasāms LNNK laikrakstā „Neatkarība” (5. jūnija laidienā), ko mūsu pusē veikli pabāž zem tepiķa. Acīmredzot gauži nepatīk vērtējums, ka AP 4.maijā notikušā Latvijas „nosaukuma maiņas izrāde” jau nu gan neatjaunoja mūsu 1918.g. 18. novembra Latviju!

Un kālab izpaliek vēstis par 1918.gada Latvijas pilsoņu un viņu pēcteču brīvās vēlēšanās izveidoto Pilsoņu kongresa Komitejas darbību, kuņā taču rosas mums tik simpātiskie komunistu varas noziedzīgo varmācību izcietušie represētie un disidenti, kamēr „pārgērbtās Latvijas” nākotnes metus tagad izstrādā daudzi „pārgērbušos” vēl nesēn spilgti komunisti? Pavisam nevietā ir trimdas vadības loka

(Ojāra Kalniņa) secinājumi, ka „nereāli domājošie” Pilsoņu Kongresa aktivisti, var izvērsties par šķeltņiekām (vai apdraud PBLA apglaudīto „mūsu valdību”?), rietumos tie nu gan nerādīšot sev atbalstu (rietumi patlaban tieši meklē opozicionārus valdošajai komunistu šķirai). Diezin, vai ir prāta darbs tik vienpusīgi cildināt biedra Gorbunova apsviedīgo darbošanos, tieši izceļot viņa „lielo diplomātiju” (lasi: meistarīgo „pārgērbšanās”), kas taču tiecas pēc tagadējās pseudo-valdības leģitimācijas? Gorbunova „lielā diplomātija” izsauca atmiņā viņa dižbiedri Višinski, kuņā „superdiplomātija” panāca Latvijas kapa veicīgāku izrakšanu... Vai tad nevarētu notikt līdzīgi 1919.gadam, kad būt vai nebūt nedienas izšķīra mūsu neatkarīgā Ziemeļarmija un ka tagad par līdzīgu sviru varētu izvērsties īstenie reformatori — Pilsoņu Kongress, sargājot un īstenojot 1918.gada Latvijas pilsoņu intereses un tiesības?

Mūsu nedraugs H. Sonnenfelds (Kisindžera padomnieks Niksona valdīšanas laikā, kuņš tad sludināja, ka Baltijas valstu okupācijas status quo nav grozāms, jo tas nodrošinot mieru!) nule nācis pie prātīgas politiskā stāvokļa analīzes: maskavieši iesāka „auksto kaņū” ar tālredzīgu nolūku saņemt no rietumiem par tā izbeigšanu biljonus, jaunas paradīzes uzcelšanai...

Šķiet, ka tagad arī visa tā „pārgērbšanās” no Padlatvijas uz „neatkarīgo” Latvijas Republiku, arī ir tikai tālredzīgs aranžējums, lai pēc „jaunās valdības” leģitimācijas rietumos, tiktu klāt pie tur iesaldētā Latvijas zelta! (Jaunajiem latviešiem par pēdējo lai šāda ziņa: 1940.gadā ASV Federālajā Rezerves Bankā Ņujorkā bija noguldīti 3048 kg Latvijas zelta, 3,4 milj. dol. vērtībā, pēc toreizējām zelta cenām 35 dol. par unci. Anglijas bankā — 6553 kg zelta, apm. 7,6 milj. dol. vērtībā, ko godīgiē angļu džentelmeņi visu izšeftēja -reiz par to gan samaksās! — „norēķinājoties” ar krieviem, u.c.).

Tie, kam vēl atmiņā augstprātīgā vācu okupācijas vara Latvijā, atcerēsies arī 1945.g., kad tā agonijā teātrāli apsvieda savu nemainīgo politiku pret mūsu brīvības centieniem un izmisumā pieļāva mums līdzīgi „nodeklarēt” neatkarību ar savu Latvijas „prezidentu” un ministriem. Toreiz izpratām šo apsviedību, ka kuņgu rase savu ģermanizācijas ābeci tikai pagaidām nolikusi uz ledus un savu nedalītu piekrišanu Latvijas valsts „atdzimšanai” Potsdamā nedāvājām. Vēl lielāka modrība nepieciešama šobrīd, kad maskavieši savas „pārkārtošanās” procesā maldina tautu ar pārprastiem un neizprastiem „suverēnitātes” solījumiem, gan ar skaidri saredzamu gala mērķi Latviju no Padsavienības aploka nekad neizlaist!

Un pēdīgi (arī bēdīgi): Indianapolisē, meklējot atbalsta sai-

Lansbergis uz M:

Latvijas valdības informācijas birojs raksta:

„20. jūlijā notika kopēja PSRS savienības padomes un prezidenta padomes sēde, kuņā Rižkovs izklāstīja programmu pārejai uz regulējamu tirgus ekonomiju, sākot ar 1990. g. septembri. Gorbačovs teica, ka pāreja uz tirgus ekonomiju un jauns PSRS līgums ir vienas medaļas divas puses.

Sēdē piedalījās kā uzaicinātie arī Prunskiene un Kuzmickas. Pārtraukumos viņiem bija īsas sarunas ar Rižkovu un Ševernadzi, kuņi apsveica Lietuvas blokādes izbeigšanu un izteicās par tās seku ātrāku likvidēšanu. Pēc sēdes abi Lietuvas pārstāvji tikās slepus ar Gorbačovu.

Lai gan neviens no līdz šim piedāvātajiem republiku suverēnitātes plāniem Lietuvai nav aktuāls,” teica Prunskiene, uzstājoties sēdē Kremlī, „tomēr sarunas izrādījušās ļoti lietderīgas Lietuvas neatkarības sasniegšanai.”

Lai gan Prunskiene mēģinājusi pierunāt prezidentu Lansbergi piedalīties sarunās Maskavā, tas uz Maskavu nebrauca, jo uzskatīja, ka viņa piedalīšanās samazina Lietuvas neatkarības statusu. Prunskiene uzsvē, ka sarunas ar PSRS par pilnīgas neatkarības atgūšanu ir jāuzsāk nekavējoties.

tes brīvā tirgus saimnieciskai atplaukšanai, nedēļas nogalē viesojās Latvijas „ministru prezidents” I. Godmanis ar „ārlietu ministru” J. Jurkānu, mūsu ALA vadības pavadīti, izvadāti un ievadīti. Tās panākumi, ka lielā „Indianapolis Star” 21. jūlija laidiena pirmlapā bija izcils virsraksts „Latvia would like to be Soviet Model”!

Jauki, ka Godmanis šeit var runāt to, ko arī domā, bet ja tiešām viņa ieska, ka „nodeklarētajai neatkarīgai Latvijas Republikai” jākjūst par Padomju modeli (tas saskan ar Gorbačova programmu — Latvija ir un paliek nedalāma Pad. savienības daļa, bet ar speciālām privilēģijām), tad jājautā, kālab tad ALA jāpiedalās pie šāda „padomju modeļa” protežēšanas? Visas trimdas organizācijas taču aplicinājušas apņēmību cīnīties par pilnīgi neatkarīgu, patstāvīgu Latvijas valsti *arpus* PSRS loka. Eiropas suverēno valstu saimē! Vai tad mēs pietiekami jau neesam centušies būt par „priekšzīmīgu modeli” sākotnēji 1940.g. 17.jūnijā „sociālos pārkārtojumos” un vēlāk atkal „Jaunās Eiropas” cēlāju lokā, vienmēr lielās politikas cīņās arēnu atstājot kā smagi zaudētāji!?

„Priekšzīmīga padomju modeļa” teze, t.i. būt par pirmrindniekiem PSRS saimniecības atzēšanas darbā, tikai apliecina, ka maskavieši gaida no mums degošu palīdzību Padomju imperijas saglabāšanā, kaut *uz laiku* padomju varai arī nāktos par mūsu centību atlaist vieglākus mums uzliktos iemauktus.

LIETAS Nr. _____

68

APLIECINĀJUMA LAPA

Lietā iešūtas (ievietotas) _____

21 (divdesmit viena)

ar cipariem un vārdiem

lapas

tai skaitā lapas ar litera Nr. _____,

izlaisti lapu Nr. _____;

+

_____ iekšējā apraksta lapas

Lietas noformēšanas un fiziskā stāvokļa īpatnības	Lapu Nr.

Lapu aizpildīja _____

amats

paraksts

paraksta atšifrējums

